

Jouluaatto sankarihaudoilla

Reserviläisten joulunvietto alkoi perinteisellä kynttilöiden sytyttämisellä sankarihaudoille jouluaattona. Reserviläisten lisäksi tapahtumaan osallistui myös kaatuneitten omaisia. Lapsiakin on viime vuosina ollut ilahduttavasti mukana isovanhempiensa seurassa.

Reservin majuri Hermes Kyyrönen Juuan Reservinupseeriry:stä asetti ja sytytti joulun kynttilät kirkkomaan sankarivainajien muistomerkillä. Kuva: Matti Puoskari.

Jouluyön kynttilät valaisivat sankarivainajien muistolaatat Juussa

Juuan reservin upseeriyhdistyksen ja reserviläisyhdistyksen "joukkue" sytytti joulun kynttilät valaisemaan kirkkomaan muistomerkit jouluaaton yöksi.

Tyynessä, hiljaisessa jouluyössä paloi hiljalleen ja loppuun sammuneena 300 joulukynttilää sankarivainajien muistolaatoilla.

Joulukynttilöiden loistamiseen oli jouluyönä 2006 hyvät olosuhteet. Ilmanala oli tyyni ja lunta vain sen verran, että maa oli juuri ja juuri valkoinen.

Sankarivainajien muistomerkillä oli reserviläisjärjestöjen perustama, tunnin välein vaihtuva, kahden reserviläisen muodostama lumipukuinen kunniavartio.

Jouluaattoa edeltävässä seurakunnan järjestämässä reserviläistalkoillassa puhui rovasti Martti Mulari.

Tilaisuudessa reserviläisyhdistyksen puheenjohtaja Pertti Halonen Juuan Reserviläiset ry:n standardin Juuan kunnanhallituksen puheenjohtajalle, reservin ylikersantti Pertti Gröhnille.

Matti Puoskari

Juho Pehkonen lastenlastensa kanssa sankarihaudoilla Lieksassa. Kynttilää maahan asettamassa Eveliina Vänskä, takana Valteri Pulkkinen, hänen edessä Elias Vänskä ja kynttilää sytyttämässä Ellamaria Savinainen.

Kari Jylhä työnsä ääressä...

ESITTELYSSÄ

Pohjois-Karjalan reserviläispiirien uusi toiminnanjohtaja

KARI JYLHÄ

Olen syntynyt 16.5.1953 Laukaan kunnansairaalaan presidentti Kekkonen henkilökäarin Richard Sotamaan avustuksella. Sieltä tieni vei kohtuullisen nopeasti Tampereen kautta Hämeenlinnaan, jossa vietin lapsuus- ja nuoruusvuoteni. Ylioppilaaksi pääsin Hämeenlinnan Lyseosta 1973. Viisitoistavuotiaaksi - eli siihen asti, kun kesäisin pääsin rakennukselle, töihin - vietin kesäni ja varsinaisesti elin mummoni luona maalla Laukaan Vihtavuorella. Perunanistutus (laajamittainen), heinänteko, metsänraivaus ja jopa sonnan ajo hevosella ovat vielä muistona niistä kesistä.

Ajatus sotilasurasta syntyi jo varhain. Ensimmäiseksi muistikuivaksi on jäänyt setäni Eino, joka vuonna 1938 alkaneeseen varusmiespalvelukseensa liittyen korjaili keskeytymättä syksyllä 1944 Onttolassa tapahtuneeseen kotiuttamiseksi asti erilaisia valtion ilma-alkusia koti- ja ulkomailla. Eino asui luonamme Hämeenlinnassa asentaessaan kaupunkimme puhelinkeskusta ja luki minulle iltasaduksi Jorma Sarvannon kirjaa "Hävittäjälentäjänä Karjalan taivaalla". Siitä se ajatus kai lähti.

Sotilasuralle

Varusmiespalvelukseni suoritin hämeenlinnalaisille tuntemattomassa joukossa Lahdessa Hämeen Ratsujääkäripataljoonassa 1973 - 1974. Koska kirjoituksen tarkoitus on itsensä kehuminen, on pakko mainita, että olin RUK:n kurssilla 144 maasotalinjan priimus ja kokonaisarvioinnissa toinen. Silloin oli mies vielä täynnä virtaa ja yritystä! Varusmiespalvelun jälkeen jäin kesävanskäksi HämRjP:aan ja kävin hyvällä menestyksellä Kadettikoulun pääsykokeissa. Kadettikoulu meni opiskelun ja hiihdon merkeissä: kiersin palkintomatkoilla kaikki pohjoismaat ja liikuntamiehenä tärkeimmät sotilasurheilukilpailut. Kouluun mennessäni ajatukseni oli palata Hämeenlinnaan Panssarivaunupataljoonaan. Se olisi ollut mahdollista, koska valitsin virkoja toisena ja kyseiseen

... vaeltamassa Slovakiassa kesällä 2005.....

joukko-osastoon oli avattu kaksi virkaa. Yllätin kurssikaverini ja valitsin ensimmäiseksi palvelupaikakseni Pohjois-Karjalan Rajavartioston. Olin alkanut vierastaa ajatusta äidin helmoihin paluusta.

Palvelupaikkoja

Joskus joku kehui palvelukseni vain Rovaniemellä tai sen pohjoispuolella. Pystyin heti vastamaan palvelukseni vain Imatran Immolan itäpuolella. Nuorempana upseerina palvelin P-KR:n silloisessa Sissikomppaniassa kahteen otteeseen sekä Tohmajärven rajajääkärikomppaniassa Valkeavaaran vartioasemalla rajajoukkueenjohtajana ja komppanian varapäällikkönä Kirkkoniemessä. Näiltä vuosilta on mainittava ravintolat Kantakievari ja Teiritupa, joissa olen eniten tapanut aikaan ihmisen ikävissä toisen luo. Tohmajärveltä lähdin 1985 Sotakorkeakouluun ja sen päätyttyä 1987 siirryin Kaakkois-Suomen Rajavartiostoon Immolaan, josta vähän yllättäen siirryin vuonna 1989 takaisin P-KR:oon rajatöiden päälliköksi. Nopea nousu huipulle alkoi kääntyä alamäkeen siirtyessäni 1991 Joensuun Sotilaspiiriin Esikuntaan, joka pian muuttui Pohjois-Karjalan Sotilaslääniksi Esikunnaksi. Sotilasläänin esikunnassa hoidin operatiivisen osaston päällikön ja sijaisena esikuntapäällikön tehtäviä. 1997 siirryin Pohjois-Karjalan Prikaatiin Karjalan Jääkäripataljoonan komentajaksi

ja lopuksi esikuntapäälliköksi. 1.4.2002 koitti silloin jo pitkään odottamani päivä ja saavutin oikeuden siirtyä työeläkkeelle. Onnellisena sattumana on pidettävä sitä, että viimeinen arkipäivä palvelusurallani sattui päiväksi, jona Sodankylässä hiihdettiin sotilaiden Suomen mestaruuskilpailujen partiohiihto. Oli hienoa ilmoittautua kilpailusuorituksen päätyttyä reserviin siirtymisen johdosta silloiselle prikaatin komentajalle, eversti Asko Kohvakalle, kuudenneksi sijoittuneen partion johtajana.

... ja pyöräsuunnistamassa Slovakiassa 2005.

Järjestötoiminnassa

Sen jälkeen kun isä vei minut mukaan partiotoimintaan, olen ollut mukana järjestötoiminnassa. Nuoruusvuodet olin yhtenä pyörittämässä Hämeenlinnassa Hämeen Partiooikapiirin toimintakilpailun tuolloin useana

Jatkuu sivulla 5